

Věc T-209/01

Honeywell International, Inc.

v.

Komise Evropských společenství

„Žaloba na neplatnost – Hospodářská soutěž – Rozhodnutí Komise prohlašující spojení za neslučitelné se společným trhem – Nařízení (EHS) č. 4064/89 – Nerelevantní povaha částečné kritiky rozhodnutí – Trhy v oblasti letectví – Žaloba, která nemůže vést ke zrušení rozhodnutí“

Rozsudek Soudu (druhého rozšířeného senátu) ze dne 14. prosince 2005 . . . II - 5532

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba na neplatnost – Předmět – Rozhodnutí v oblasti kontroly spojování podniků – Rozhodnutí založené na několika bodech odůvodnění, z nichž každý sám by postačoval k odůvodnění jeho výroku – Žalobkyně, která uplatňuje pouze žalobní důvody týkající se vady nebo jiné protiprávnosti postihující pouze jeden z bodů odůvodnění – Neopodstatněná žaloba*

(Nařízení Rady č. 4064/89, čl. 2 odst. 3)

2. *Řízení – Návrh na zahájení řízení – Formální požadavky – Označení předmětu sporu – Stručný popis uplatněných žalobních důvodů – Obdobné požadavky týkající se výtek uplatněných na podporu žalobního důvodu – Výtky neuvedené v žalobě – Obecný odkaz na další písemnosti připojené k žalobě – Nepřípustnost – Přípustnost odkazu na písemnosti předložené témuž soudu v jiné věci – Posuzování případ od případu – Hlavní podmínka – Totožnost účastníků řízení a zejména žalobkyň v obou dvou věcech*
(Statut Soudního dvora, článek 21; jednací řád Soudu prvního stupně, čl. 43 odst. 1 a čl. 44 odst. 1)
 3. *Řízení – Nařízení spojení dvou věcí zahájených z podnětu odlišných žalobkyň – Neexistence dopadu na rozsah žaloby podané odděleně každou z nich*
(Jednací řád Soudu, článek 50)
 4. *Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Posouzení slučitelnosti se společným trhem – Neexistence vytvoření nebo posílení dominantního postavení, které narušuje hospodářskou soutěž – Několik dotčených trhů – Podmínka, která není splněna u jednoho z trhů – Zákaz*
(Nařízení Rady č. 4064/89, čl. 2 odst. 3)
 5. *Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Správní řízení – Neexistence povinnosti Komise uvést stav svých úvah o případném vyřešení problémů, které byly dříve konstatovány, mezi odesláním oznámení námitek a přijetím konečného rozhodnutí*
 6. *Žaloba na neplatnost – Žalobní důvody – Pojem – Skutečnosti uvedené v žalobě na neplatnost v části věnované shrnutí rozhodnutí – Zahrnutí – Podmínka – Jasné a jednoznačné zpochybnění platnosti zjištění uvedených v napadeném rozhodnutí*
-
1. V rozsahu, v němž některé důvody zmíněné v rozhodnutí mohou samy o sobě právně dostačujícím způsobem odůvodnit toto rozhodnutí, nemají vady, kterými mohou být postiženy ostatní důvody aktu, v žádném případě dopad na jeho výrok. Mimoto, pokud výrok rozhodnutí Komise je založen na několika bodech odůvodnění, z nichž každý by sám o sobě postačoval k odůvodnění tohoto výroku, je v zásadě namístě zrušit tento akt, pouze pokud každý z těchto bodů je postižen protiprávností. V takovém případě vada nebo jiná protiprávnost, která postihuje pouze jediný z bodů odůvodnění, nemůže postačovat k odůvodnění zrušení sporného rozhodnutí, jelikož nemohla mít rozhodující vliv na výrok přijatý orgánem. V této souvislosti v rozsahu, v němž některý z bodů odůvodnění, který postačuje k odůvodnění výroku

aktu, není žalobkyní napaden v její žalobě neplatnost, je namíste tento bod, jakož i akt na něm založený, v tomto směru považovat za přípustný a opodstatněný.

dostatečně popsán v žalobě, musí být považován za nepřipustný. Jelikož jde o splnění nepominutelných podmínek řízení, tato nepřipustnost může být Soudem v případě potřeby zkoumána i bez návrhu.

Toto pravidlo se použije zejména v kontextu rozhodnutí v oblasti kontroly spojování podniků. Není tedy namíste zrušit rozhodnutí o zákazu proto, že žalobkyně prokázala existenci jedné nebo více vad analýzy přijaté ve vztahu k jednomu nebo více trhům, jestliže z rozhodnutí o zákazu nicméně vyplývá, že oznámené spojení splnilo kritéria odůvodňující zákaz uvedený v čl. 2 odst. 3 nařízení č. 4064/89 ve vztahu k jednomu nebo více jiným trhům. Zvláště pokud odůvodnění týkající se těchto ostatních trhů není zpochybněno v žalobě, je třeba pro účely předmětné žaloby shledat, že je opodstatněné a tudíž je třeba mít žalobu za neopodstatněnou v plném rozsahu.

Stručný popis žalobních důvodů žalobkyně musí být dostatečně jasný a přesný, aby umožnil žalované připravit její obhajobu a Soudu rozhodnout o žalobě, případně bez dalších podpůrných informací. Obdobné požadavky jsou vyžadovány, pokud jsou na podporu žalobního důvodu uplatňovány určité výtky.

(viz body 48–50, 96)

2. Z článku 21 Statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 jednacího řádu Soudu vyplývá, že každý žalobní důvod, který není

Krom toho za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba pro to, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby. V tomto ohledu, ačkoliv obsah žaloby lze podpořit a doplnit v konkrétních bodech odkazy na výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na další písemnosti, byť obsažené v přílohách k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které podle výše uvedených ustanovení musejí být uvedeny v samotné žalobě.

Soudu totiž nepřísluší, aby v přílohách vyhledával a zjišťoval žalobní důvody a argumenty, který by mohly být považovány za základ žaloby, jelikož přílohy mají pouze důkazní a pomocnou funkci.

v žalobě odkazováno, bylo by tím totiž umožněno obejít kogentní požadavky čl. 44 odst. 1 jednacího řádu Soudu.

(viz body 54–59, 61, 64, 67)

Bez ohledu na tyto požadavky soudy Společenství zajisté někdy připustily možnost vznesení žalobních důvodů formou odkazu na jinou věc a tuto možnost odmítly v jiných věcech, aniž by přinejmenším výslovně označily určující kritéria pro tuto volbu, přičemž v tomto ohledu zohledňovaly zvláštní povahu každého projednávaného případu. Je však namístě v každém případě shledat, že totožnost účastníků řízení a zejména žalobkyně v obou věcech je hlavní podmínkou přípustnosti žalobních důvodů údajně vznesených formou odkazu na písemnosti v jiné věci.

3. Z článku 50 jednacího řádu Soudu vyplývá, že nařízení spojení věcí nemá dopad na nezávislost a samostatnou povahu daných věcí, přičemž rozhodnutí o jejich vyloučení k samostatnému řízení je vždy možné. Spojení dvou věcí, ve kterých jsou žalobkyně odlišné, nemůže změnit rozsah žaloby podané samostatně každou z nich, aniž by došlo k porušení nezávislosti a samostatnosti jejich odlišných žalob. Připuštění opaku by vedlo k tomu, že procesní rozhodnutí předsedy spadající do jeho volného uvážení by mohlo rozšířit rozsah žaloby, a v důsledku toho ovlivnit výsledek soudního řízení, což by do tohoto řízení vnášelo prvek svévole.

(viz body 70–72, 75)

Pokud by byla stanovena přípustnost žalobních důvodů, které nebyly výslovně popsány v žalobě, z důvodu, že byly vzneseny třetí stranou před stejným soudem v jiné věci, na kterou by bylo

4. Z článku 2 odst. 3 nařízení č. 4064/89 vyplývá, že v oblasti spojování podniků,

pokud oznámené spojení podniků působících na odlišných trzích vytváří nebo posiluje dominantní postavení na jediném trhu, v jehož důsledku je významně narušena účinná hospodářská soutěž na společném trhu, Komise v zásadě musí toto spojení zakázat i za předpokladu, že spojení nevede k žádnému dalšímu narušení hospodářské soutěže. Pokud Komise zkoumá po sobě několik trhů a shledá, že bude vytvořeno nebo posíleno dominantní postavení na několika z nich, v jehož důsledku bude zásadně narušena účinná hospodářská soutěž, je namíste konstatovat, že pokud není v rozhodnutí výslovně uvedeno jinak, Komise má za to, že situace na každém z těchto trhů vyplývající ze spojení by sama o sobě odůvodnila zákaz oznámeného spojení.

(viz bod 79)

5. V oblasti kontroly spojování podniků Komise nemůže být povinna, nad rámec povinnosti popsat vytýkané skutečnosti v oznámení námitek a toto oznámení doplnit v případě, že se poté rozhodne pro nové námítky, uvést stav svých úvah

o případném vyřešení problémů, které byly dříve konstatovány, mezi odesláním tohoto oznámení a přijetím konečného rozhodnutí.

(viz bod 99)

6. Nejsou-li skutečnosti uvedené v žalobě na neplatnost pod názvem „Shrnutí rozhodnutí“ *prima facie* určeny k vyjádření samostatných žalobních důvodů způsobilých vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, ale jsou spíše určeny k popisu dotčeného aktu, nemůže být však *a priori* vyloučena možnost, že tato část žaloby by mohla obsahovat popis jednoho nebo více žalobních důvodů směřujících ke zrušení. Nicméně pouze v rozsahu, v němž z textu uvedeného pod tímto názvem jasně a jednoznačně vyplývá, že kromě své popisné funkce tento text napadá platnost zjištění uvedených v napadeném rozhodnutí, lze mít případně za to, že tento text zakládá žalobní důvod, bez ohledu na strukturu žaloby a jeho umístění v obecné systematice žaloby.

(viz bod 106)